

יד ושם
רשות הזיכרון לשואה ולגבורה

מנהל חברה ונוער

60 שנה למדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
משרד לענייני גמלאים | משרד החינוך

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. המידע על קורותיהם של ניצולי השואה חיוני מאוד לחוקרים כמו גם לבני הדורות הבאים שכן בעזרתו יוכלו להכיר את אוסף הסיפורים הפרטיים המרכיב את התמונה הרחבה. לסיפור האישי שלכם יש אפוא חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד במסגרת פרויקט לציין 60 שנה למדינת ישראל. אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי נכון להיום

שם משפחה: <u>ע'י 37</u>	שם פרטי: <u>דליה</u>
-------------------------	----------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובמהלכה

שמות ומקומות יש לרשום בדפוס - גם בלועזית במקומות המסומנים

שם משפחה לפני/בזמן המלחמה: <u>Kornblit</u>	שם פרטי לפני/בזמן המלחמה: <u>דליה גבריאלה</u>
שם נעורים: <u>Kornblit</u>	שם פרטי נעורים של האב: <u>Czesław</u>
תאריך לידה: <u>12.4.1938</u>	מקום לידה (ישוב, מחוז): <u>ורשה</u>
מין: <u>ז'</u>	שם פרטי של האישה/הבעל (אם נשוי/נשואה לפני המלחמה):
ארץ לידה: <u>פולין</u>	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): <u>ורשה</u>
שם נעורים של האישה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
ארץ מקום המגורים: <u>פולין</u>	מקום מגורים בזמן מלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): <u>ורשה</u>
מקצוע לפני המלחמה:	האם היית בגטאות? אילו?
	האם היית במחנות? אילו?
תאריך השחרור: <u>15.1.45</u>	מקום השחרור: <u>ורשה (מתחם מאוטר מחנות לעיר)</u>
לאן הלכת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	האם שהית במחנה עקורים? איזה?
<u>Piotrkow Tribunalnsky</u>	מקומות/מחנות בדרך לארץ: <u>ע'י 37, פולין, ארץ ישראל</u>
שם האנייה: <u>1958</u>	שנת העלייה: <u>1958</u>

נא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(נקודות להתייחסות: משפחה, סביבה, ילדות, לימודים, עבודה, חברות בארון):

בכרתי ממלחמה הייתי ילדתי ולפני שהייתי ארצי.
 גינו בארבעה אבא היה עורך דין מצליח ומקושר
 בחברתו, גם בין הנוצרים. היה ציוני נלהב ובין
 חבריו ובאבי בגינו נתון אנשים כמו ז'בוטינסקי,
 שרלוין (שהיה) וגולדמן ואודו שמואל שלי סיפרו ואני זוכרת.
 גינו ברחוב 123 בארמאקאוו. מצב הכלכלי של
 משפחה היה טוב מאד. הייתי בגן הילדים
 למוכרי.

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

ממלחמה
 ממלחמה
 ממלחמה

נא ספר/י על קורותיך בזמן המלחמה (נקודות להתייחסות: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, מסתור או זהות בדויה, פעילות ותפקידים ביוזרנאט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, השחרור וחזרה הביתה; האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע משמעותית להצלתך; בריחה/הגירה מאונס, פינוי/אוקואציה למרכז ברה"מ).

באוקטובר 1940 משפחתי מוצקרינו לע"א ורשה.
 בספטמבר 1942 הוגרתי מע"א בגורק שם גבן
 (אולם לסוס) על גג צלף לחם לצד הארי של
 ורשה, שם לקח איתי מישהו (כנראה מהמכרים
 של אבא) ויצרתי למישהו אחר ואז אחד עם
 שני צעתי לביטח של אישה נצויה מבארגה ורקקה
 בשם סופיה קוקונסקי (ישם של מוזף אלז
 עזריאל קוקונסקי). באישה הייתה בודדה ומאד
 דמיה. למדתי איתה לעבוד ולא כל מתנהגים של
 פחד ונצויה. כשהייתי מיוערת לעבודה הייתי נאלצת
 לעולם בחצר עם אסיר מועדל למישהו קול.
 לכולי הייה אסיר צעיר איפה אני.
 כשיגיעו יום נפוצו אסכנו אל ורשה בהתקוממות
 נעזרתי, הייתי לבד ונעזרתי בחצר. מישהו פרץ אל
 נצלת ונוצויה אלה זעקו ויבואר. נצדתי עם
 צד אלפים וורשה פתרוסה מאוקטובר 1944 עד
 כשחרר אלז, בגלל שנייתי לבד, לקח איתי איש
 אצד לביתו הצ"ר בשם Piotrkow Tribunalstky.
 הייתי מאד חולה ומשפחה ניצלה איפה בו מבלי
 לדעת מי אני, כי גם אני לא ידעתי. בבוקר 45
 אמי עצרה איתי במקרה, ולא ניכרתי איתה. איתו
 לקחתי איתי עלובתין, צור מועדתי, כי חשתי שאולי
 נאר יושן, אבל לא. מישהו נסאלנו יק איתי
 ואני. אבא נתקח עליון ביוני 43 ישר למסדו.

בא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ ישראל
(נקודות להתייחסות: בריחה, העפלה/עלייה):

אחרי שאני מצא את ה"ה"א, הייתי מאד חולה ובייתי בסנטריום
 זילדים במשך שנה בשנת 46 עברנו לשווייץ. אחרי
 עבדתי כפועלת בבית הרוש "Drsam" לנורווי. הייתי אצל
 ילדתי בג' א/ה"ה צרכייה לנורווי עם מצולא
 לא פשוטה: אחי נפגעה נפשות ממחלת אכל
 ניסים שהייתי איתה מאז ועד שעליתי לנורווי
 ג-ע"ה נ"ו כשהקבוצה יומיומית של ניצולות.
 בשנת 48 עברנו לפאנאלי אחריו במה חדשים
 לאנגליה. שם בצמ, בגיל 10, כיהתי אצל
 חתים כמאילן נורמליים של ילדתי שחולבה אביא
 ספר ולומד את התורה בחבריה, אבל גם אצל. לא
 ניהי קטן. חמצה ניכרתי שלון היה מאד קשה
 ואני נאלצתי לעבוד במה עבדתי כך שכל
 כניתי הייתי לבד. בגיל 14 כשהייתי לאנגליה
 נוצר (אחרי). בשנת 1958 עליתי לארץ ושבתי לקובוצה.

נא ספרי על חיך בארץ

(נקודות להתייחסות: קליטה, לימודים, תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה, דורות המשך וכו').

נשאלתי לאיך בעת ישר... לקיבוץ ניר עם. "התחנתי אבנתי
 66 נולדתי בני טכנור, ניתג רשתי והתחנתי שוב אב-אב
 נולדתי בג' בניר עם עבדתי בכל ענפי המסך ויהי
 מחקלאות, מטבח, ילדים... ב-68 עברתי לקיבוץ גבעה
 חיים אלוה, שם בסניף נולדתי בני ניצור: סניף נעמד
 עברתי לירד, גם בגבעה חיים עבדתי באיפוף בולדים
 צר שילבתי לעמוד עבודה אבמסק 5 שנים עבדתי באבמסק
 בשנת 87, אחרי מות אמי בארבעת ימי, עברתי אל
 ניקובוסף. בגיל 40 "התחתי לעמוד אל כל פנדרים,
 ג'ולדים בקסנים, שמרנו בים חיים של משפחה
 בציר, בעל"י לא ניצ"ן במסלום. אנדבור במה
 שנים מצאתי את עצמי שוב לבד, אחרי גרוסים
 שנים, בג' חיים בני נובכור עברתי ל"ח"ג באר"ה,
 בג' "התחנתי, ולדתי בן אונג רשתי, ובני ניצור
 פ"ח קרי"כ של זמר ו"צור אנוא. מקור לאל"ה.
 עבדתי 15 שנה בתיקת מתוך בת שבז במנהל
 מגפתי ומעצבת מלבושים. חיים, בגיל 77 אני
 גמלאה

חיי עבר.

אחרי שנים רבות שבתי ברחמי ממחבוא על
 "ניסואה בכלל אצל פסואה מפיטיא עלי בפרט, חיים
 חייתי נוצרתי לפתוח דברים ולשאל שאלות אכז
 אין לי את מי. נדבר שמי מציק לי כיוא שאין לי
 שום בן משפחתי בשם מקום בצולם.